EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 12.1.2021.
COM(2021) 11 final

2021/0005 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem ES un Šveices Apvienotajā komitejā, kura izveidota ar 2009. gada 25. jūnija Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par pārbaužu un formalitāšu vienkāršošanu attiecībā uz preču pārvadājumiem un muitas drošības pasākumiem, attiecībā uz nolīguma III nodaļas un I un II pielikuma grozījumiem

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA PRIEKŠMETS

Šis priekšlikums attiecas uz lēmumu, ar ko nosaka nostāju, kura Savienības vārdā ir jāieņem Apvienotajā komitejā saistībā ar nodomu pieņemt grozījumus 2009. gada 25. jūnija Nolīguma starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par pārbaužu un formalitāšu vienkāršošanu saistībā ar preču pārvadājumiem un par muitas drošības pasākumiem III nodaļā un I un II pielikumā ("Nolīgums").

2. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

2.1. Grozījumi Nolīgumā par pārbaužu un formalitāšu vienkāršošanu saistībā ar preču pārvadājumiem un par muitas drošības pasākumiem

Nolīgums stājās spēkā 2009. gada 1. jūlijā, un tas ir nodrošinājis netraucētas tirdzniecības plūsmas starp Šveici un ES un augstu drošības līmeni piegādes ķēdē. Nolīguma pamatā ir princips, ka ES un Šveice ievieš un piemēro tādus pašus drošības pasākumus preču pārvadājumiem uz trešām valstīm un no tām, tādējādi nodrošinot līdzvērtīgu drošības līmeni pie to ārējām robežām. Nolīgums atceļ tirgotāju pienākumu iesniegt muitai ievešanas kopsavilkuma deklarāciju pirms importa un eksporta divpusējā tirdzniecībā starp ES un Šveici. Savukārt, tirgojoties ar trešām valstīm, Šveice piemēro muitas drošības pasākumus, kas ir līdzvērtīgi ES spēkā esošajiem pasākumiem.

Pašlaik katrai pusei ir sava ievešanas kopsavilkuma deklarāciju pārvaldības sistēma (ES tā ir Importa kontroles sistēma (IKS)), bet starp abām sistēmām nav nekādas saiknes.

Komisija kopš 2016. gada ir veikusi sākotnējās pārrunas ar mērķi atjaunināt ar Nolīgumu saistītos tiesību aktus un atspoguļot tajos Šveices turpmāko dalību ES jaunajā muitas pirmsierašanās drošības un drošuma programmā, proti, Importa kontroles sistēmā 2 (IKS 2), kas ir centralizēta sistēma.

Turklāt Savienības Muitas kodeksā (SMK) ir paredzēti pasākumi, kas ir iekļauti jaunajā IKS 2 projektā un kas būtiski mainīs iepriekš veicamās muitas kravu operācijas attiecībā uz ES ievestām precēm, kā arī kopējo riska pārvaldības satvaru. Īstenojot jauno programmu, tiks pārveidoti pastāvošie procesi, veicot ar IT, juridiskajiem jautājumiem, muitas riska pārvaldību / kontroli un tirdzniecības darbībām saistītas izmaiņas. Šajā programmā tiks vākti dati par visām precēm, kas tiek ieviestas ES, pirms preču ievešanas. Uzņēmējiem, izmantojot ievešanas kopsavilkuma deklarāciju (*ENS*), būs jāiesniedz IKS 2 informācija par drošumu un drošību. Uz visiem uzņēmējiem neattieksies vienāds pienākums iesniegt iepriekš minētās deklarācijas. Iepriekš minētais pienākums būs atkarīgs no tā, kāda veida pakalpojumus uzņēmēji sniedz starptautiskās preču pārvietošanas kontekstā, un tas ir saistīts ar trim IKS 2 laidienu datumiem (2021. gada 15. marts, 2023. gada 1. marts un 2024. gada 1. marts). Iepriekš sniegtā kravu informācija un riska analīze ļaus agrīnā posmā noteikt apdraudējumus un palīdzēs muitas dienestiem iejaukties visatbilstošākajā piegādes ķēdes punktā.

Tāpēc IKS 2 ir būtisks ES muitas instruments, ar ko uzlabot ar drošību un drošumu saistītās robežkontroles pārvaldību ievešanas laikā, tādējādi atbalstot ES pirmsierašanās drošības un drošuma muitas programmu. Lai nodrošinātu tāda paša līmeņa drošību pie ārējām robežām, Šveice ir piekritusi pievienoties IKS 2 projektam un sākt tā īstenošanu no IKS pirmā laidiena datuma, 2021. gada 15. marta. Šie noteikumi līdzvērtīgā veidā un ar līdzīgiem grozījumiem tiks piemēroti arī starp ES un EEZ noslēgtajam Līgumam par muitas drošību, kas ir piemērojams vienīgi Norvēģijai.

Ierosinātie Nolīguma grozījumi izriet no ES un Šveices un Norvēģijas sarunām, kas sākās 2019. gada novembrī un noslēdzās 2020. gada oktobrī. Grozījumi Nolīguma III nodaļā ir paredzēti, lai ņemtu vērā attiecīgo ES tiesību aktu izmaiņas atzīto uzņēmēju (*AEO*) un riska pārvaldības un riska analīzes satvara jomā. Tādējādi pie ārējām robežām tiks nodrošināts līdzvērtīgs drošības līmenis un tiks uzlabota drošība un drošums kopējā drošības telpā.

Nolīgumā tiks paredzēta arī finansēšanas kārtība (I pielikums, III sadaļa), kas attiecas uz IKS 2 izstrādes un ekspluatācijas izmaksām, kuras jāsedz Šveicei, kā arī IKS 2 funkcionālie jautājumi, kas ir aplūkoti tehniskajos noteikumos (I pielikums, II sadaļa).

Visbeidzot, attiecībā uz datu aizsardzību datu aizsardzībai un datu nosūtīšanai ir jāatbilst nosūtītājas Līgumslēdzējas puses tiesību aktiem, t. i., attiecībā uz nosūtīšanu no ES – Vispārīgajai datu aizsardzības regulai (VDAR).

2.2. ES un Šveices Apvienotā komiteja

ES un Šveices Apvienotā komiteja ir izveidota ar Nolīguma 19. pantu. Apvienotā komiteja rīkojas, savstarpēji vienojoties, pārstāvot katru Līgumslēdzēju pusi.

Apvienotā komiteja tiekas vismaz reizi gadā, un Apvienotās komitejas pienākums ir pārvaldīt Nolīgumu un nodrošināt tā pienācīgu īstenošanu. Šajā nolūkā tā var arī sniegt ieteikumus un pieņemt lēmumus, piemēram, lēmumu grozīt III nodaļu un pielikumus, kurus Līgumslēdzējas puses pēc tam īsteno saskaņā ar saviem noteikumiem.

2.3. Paredzētais Apvienotās komitejas akts

Apvienotajai komitejai nākamajā sanāksmē vai vēstuļu apmaiņas ceļā ir jāpieņem lēmums par Nolīguma grozīšanu (“paredzētais akts”).

Paredzētā akta mērķis ir nodrošināt visaugstāko drošības un kontroles standartu attiecībā uz ES un Šveices muitas teritorijā ievestajām precēm.

Paredzētais akts pusēm būs saistošs saskaņā ar Nolīguma 21. pantu, kurā noteikts: “*1. Apvienotā komiteja ir atbildīga par Nolīguma pārvaldi un nodrošina tā pareizu īstenošanu. Šajā nolūkā tā sniedz ieteikumus un pieņem lēmumus. 2. Pieņemot lēmumu, Apvienotā komiteja var grozīt III nodaļu un pielikumus.*”

Saskaņā ar nolīguma 22.4. pantu, ja lēmumu nevar pieņemt šādai vienlaicīgai īstenošanai, tad grozījumus, kas paredzēti Līgumslēdzēju pušu apstiprināšanai iesniegtajā lēmuma projektā, īsteno provizoriski.

3. SAVIENĪBAS VĀRDĀ IEŅEMAMĀ NOSTĀJA

3.1. Pašreizējā nolīguma vispārējs pārskats

2009. gada nolīgumā ir uzsvērtas īpašās divpusējās tirdzniecības attiecības starp ES un Šveici un spēcīgā abpusējā ieinteresētība līdzvērtīgu muitas drošības pasākumu īstenošanā. Nolīgums par muitas drošības pasākumiem nozīmē muitas drošības kontroles pilnīgu savstarpēju atzīšanu starp ES un Šveici un tādējādi efektīvu ES muitas drošības zonas paplašināšanu.

Nolīguma pamatā ir Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 9. oktobra Regula (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, un šādi īstenošanas un deleģētie akti:

- Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/2447, tostarp attiecīgā sleja B pielikumā,
- Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/2089, kurā cita starpā ir noteikti pušu pienākumi attiecībā uz datu aizsardzību un pārziņu,

– Komisijas īstenošanas lēmums par darba programmu,

– Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/2446, tostarp attiecīgās slejas B pielikumā.

Lai uzlabotu preču starptautiskās tirdzniecības drošību, ES 2006. gadā ieviesa jaunus pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt augstākus standartus muitas kontroles jomā (IP/06/1821). Šie pasākumi cita starpā ietver tirgotājiem piemērojamus noteikumus un termiņus attiecībā uz informācijas iesniegšanu par precēm pirms to importēšanas ES vai eksportēšanas no ES (elektroniskās ievešanas un izvešanas deklarācijas), ES riska analīzes un pārvaldības sistēmu, kā arī sistēmu ES atzīto uzņēmēju situācijas vienkāršošanai.

ES un Šveice arī vienojās strādāt, lai izveidotu kopēju riska pārvaldības satvaru, kas dotu iespēju attiecīgos gadījumos arī apmainīties ar informāciju, kura saistīta ar risku.

Nolīguma grozījumi ir veikti saistībā ar iepriekš minētā kopējā satvara izstrādi uzlabotas muitas kontroles nodrošināšanai un ņemot vērā muitas savienības un ar to saistīto tiesību aktu modernizāciju. Tiem būtu jānodrošina visaugstākie drošības un kontroles standarti attiecībā uz ES un Šveices muitas teritorijā ievestām precēm.

3.2. Ierosinātie Nolīguma grozījumi saistībā ar Šveices dalību IKS 2 programmā

IKS 2 ir iekšējā tirgus un ES iedzīvotāju pirmā aizsardzības līnija. Izmantojot uzlabotus, datos balstītus muitas drošības procesus, tā palīdz veikt rezultatīvu uz risku balstītu muitas kontroli, tajā pašā laikā atvieglojot brīvu likumīgas tirdzniecības plūsmu pār ES ārējām robežām.

Programma palīdzēs izveidot integrētu ES pieeju muitas riska pārvaldības satvara stiprināšanai. Tas ir viens no galvenajiem Savienības Muitas kodeksa un muitas riska pārvaldības stratēģijas rezultātiem, kas nodrošināts atbilstīgi Padomes 2014. gadā pieņemtajam rīcības plānam un fon der Leienas vadītās Komisijas mērķim paar muitas savienības pāreju uz nākamo līmeni.

IKS 2 kā iepriekš sniegtās kravu informācijas sistēma vāks datus par visām precēm, kas tiek ievestas ES, pirms preču ievešanas. Uzņēmējiem, izmantojot tā dēvēto ievešanas kopsavilkuma deklarāciju, būs jāiesniedz IKS 2 informācija par drošumu un drošību. Uz visiem uzņēmējiem neattieksies vienāds pienākums iesniegt iepriekš minētās deklarācijas. Iepriekš minētais pienākums būs atkarīgs no tā, kāda veida pakalpojumus uzņēmēji sniedz starptautiskās preču pārvietošanas kontekstā, un tas ir saistīts ar trim IKS 2 laidienu datumiem (2021. gada 15. marts, 2023. gada 1. marts un 2024. gada 1. marts).

Šveice 2019. gada 10. septembrī apstiprināja dalību Importa kontroles sistēmā 2 (IKS 2). Šis apstiprinājums kalpoja par stimulu oficiālu sarunu sākšanai starp ES un Šveici, ļaujot partnervalstij piedalīties IKS 2 vienotajā sistēmā, kuras nodošana ekspluatācijā paredzēta 2021. gada 15. martā.

Pievienošanās IKS 2 programmai nozīmē, ka ir jāveic ar Nolīgumu saistīti tehniski un finansiāli pielāgojumi, jo īpaši grozījumi, kuri atspoguļo muitas savienības un ar to saistīto tiesību aktu modernizāciju.

3.3. Ierosinātie Nolīguma tiesību normu grozījumi Savienības Muitas kodeksa modernizācijas kontekstā

Nolīguma grozījumu projektā veikto svarīgāko izmaiņu pamatā galvenokārt ir Regula (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, un tās Īstenošanas regula (ES) 2015/2447 un Deleģētā regula (ES) 2015/2446. Šo izmaiņu rezultātā grozītais Nolīgums ir saskaņots ar visjaunākajiem ES tiesību aktiem, kas attiecas uz muitas drošības pasākumiem, ievešanas un izvešanas kopsavilkuma deklarācijām, atbilstīgu elektronisko sistēmu izstrādi un

ieviešanu, atzītajiem uzņēmējiem, kopējo riska analīzes procesu un riska pārvaldības satvaru, atbilstīgi visjaunākajiem tiesību aktiem par personas datu aizsardzību.

Būtiskākie grozījumi Nolīgumā ir izdarīti, pamatojoties uz šādiem juridiskajiem tekstiem:

– Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 9. oktobra Regula (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu:

  - 46. pants par riska pārvaldību un muitas kontroli;
  - 127. pants par attiecīgajiem noteikumiem attiecībā uz ievešanas kopsavilkuma deklarācijas iesniegšanu: forma un saturs, elektronisko sistēmu izmantošana, iesniegšana un atbrīvošana no šā pienākuma, termiņi, reģistrācija, personas, kuras iesniedz deklarācijas, ar drošību un drošumu saistītu risku analīze, datu reģistrēšana no dažādiem avotiem;
  - 128. pants par riska analīzi;
  - 6. panta 1. punkts, 12., 16., 46., 47. pants, kā arī 127.–133. pants paredz IKS 2 izstrādes un ieviešanas tiesisko pamatojumu,

– **Komisijas 2019. gada 13. decembra Īstenošanas lēmums (ES) 2019/2151**, ar ko izveido darba programmu par Savienības Muitas kodeksā paredzēto elektronisko sistēmu izstrādi un ieviešanu,

– **Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/2446** (piemērojama no 2020. gada 16. jūlija):

  - 104., 106., 112., 113., 113.a pants par ievešanas kopsavilkuma deklarāciju;
  - B pielikums par datu prasībām,

– **Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/2447** (piemērojama no 2020. gada 20. jūlija):

  - 24. pants par atzīto uzņēmēju atbilstību, ar ko aizstāj spēkā esošo Nolīguma II pielikuma 2. pantu;
  - 182., 183., 184., 185., 186., 188., 189. pants par ievešanas kopsavilkuma deklarāciju;
  - B pielikums par datu struktūru un formātu.

Jaunākie grozījumi Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2015/2446 B pielikumā un Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2015/2447 B pielikumā vēl ir oficiāli jāpieņem. Tāpēc ierosinātajos šā Nolīguma grozījumos ir atstāts vietturis, lai varētu atjaunināt zemsvītras piezīmes, tiklīdz būs publicēti grozījumi (sk. grozītā Nolīguma I pielikuma 2. pantu).

Eiropas Komisijas Muitas kodeksa komiteja 2020. gada 28. septembrī pieņēma Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2015/2447 24. panta grozījumu. Grozījuma publicēšanas datums vēl nav noteikts.

Saskaņā ar Apvienotās komitejas Lēmumu 1/2014[1] un 1999. gada 21. jūnija Gaisa transporta nolīgumu[2], kas reglamentē aviācijas drošumu un drošību, jo īpaši starp Eiropas Kopienu un

[1] ES un Šveices Apvienotās komitejas Lēmums Nr. 1/2014 (2014. gada 10. oktobris), ar ko nosaka gadījumus, kuros neveic datu nodošanu, kas paredzēta I pielikuma 3. panta 3. punkta pirmajā daļā 2009. gada 25. jūnija Nolīgumā starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par pārbaužu un formalitāšu vienkāršošanu attiecībā uz preču pārvadājumiem un muitas drošības pasākumiem (OV L 331, 18.11.2014., 38.–39. lpp.).

Šveices Konfederāciju, grozītā nolīguma pamattekstā (I pielikums, 20. pants) ir ierosināts izņēmums attiecībā uz gaisa transportu saistībā ar izvešanas kopsavilkuma deklarāciju iesniegšanu.

3.4. Ierosinātie grozījumi attiecībā uz Nolīguma struktūru

Saistībā ar Nolīguma struktūru jānorāda, ka galvenokārt tāpēc, ka ir sīkāk izstrādāti noteikumi par ievešanas kopsavilkuma deklarācijām (*ENS*) un IKS 2, I pielikumā par ievešanas un izvešanas kopsavilkuma deklarācijām iedaļas par preču ievešanu (I sadaļa) un izvešanu (IV sadaļa) ir bijis nepieciešams sadalīt divās atšķirīgās sadaļās.

Saskaņā ar šo I pielikuma struktūras pārskatīšanas loģisko pamatojumu ir izveidotas divas jaunas sadaļas, kas aptver šādus tematus:

– II sadaļa: tehniskie noteikumi par Importa kontroles sistēmu 2,

– III sadaļa: finansiālie noteikumi par Importa kontroles sistēmu 2.

3.5. Savienības ieņemamā nostāja

Apvienotajai komitejai, kas izveidota ar nolīgumu starp Eiropas Ekonomikas kopienu, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, būtu jāpieņem lēmums, ar ko vienojas grozīt nolīguma III nodaļu un pielikumus. To dara, Apvienotajai komitejai pieņemot lēmumu Apvienotās komitejas sanāksmē, kurā ir pārstāvēta ES, vai ar vēstuļu apmaiņu.

Nostāja, kas Apvienotajā komitejā jāpauž ES, būtu jānosaka ar Padomes lēmumu, kura pamatā ir Komisijas priekšlikums. Tad Līgumslēdzējas puses, savstarpēji vienojoties, īsteno grozīto Nolīgumu.

4. JURIDISKAIS PAMATS

4.1. Procesuālais juridiskais pamats

4.1.1. Principi

Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 218. panta 9. punktā paredzēti lēmumi, ar kuriem nosaka "*nostāju, kas Savienības vārdā jāapstiprina kādā ar nolīgumu izveidotā struktūrā, ja šāda struktūra ir tiesīga pieņemt lēmumus ar juridiskām sekām, izņemot lēmumus, kas papildina vai groza attiecīgajā nolīgumā noteikto iestāžu sistēmu*".

4.1.2. Piemērošana konkrētajā gadījumā

ES un Šveices Apvienotā komiteja ir struktūra, kas izveidota ar nolīgumu, proti, Nolīgumu par pārbaužu un formalitāšu vienkāršošanu saistībā ar preču pārvadājumiem un par muitas drošības pasākumiem

Akts, ko Apvienotā komiteja tiek aicināta pieņemt, ir akts ar juridiskām sekām.

Paredzētais akts nepapildina un negroza Nolīgumā noteikto iestāžu sistēmu.

Tāpēc ierosinātā lēmuma procesuālais juridiskais pamats ir LESD 218. panta 9. punkts.

4.2. Materiālais juridiskais pamats

4.2.1. Principi

Lēmuma, ko pieņem saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu, materiālais juridiskais pamats galvenokārt ir atkarīgs no tā, kāds mērķis un saturs ir paredzētajam aktam, attiecībā uz kuru Savienības vārdā tiek ieņemta nostāja. Ja paredzētajam aktam ir divi mērķi vai divi

[2] OV L 114, 30.4.2002., 73.–90. lpp.

komponenti un viens no tiem ir atzīstams par galveno, bet otram ir pakārtota nozīme, tad lēmums, ko pieņem saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu, jābalsta uz viena materiālā juridiskā pamata, proti, tā, ko prasa galvenais jeb dominējošais mērķis vai komponents.

4.2.2. Piemērošana konkrētajā gadījumā

Paredzētā akta galvenais mērķis un saturs attiecas uz kopējo tirdzniecības politiku.

Tāpēc ierosinātā lēmuma materiālais juridiskais pamats ir LESD 207. panta 4. punkts.

4.3. Secinājums

Ierosinātā lēmuma juridiskajam pamatam vajadzētu būt LESD 207. panta 4. punkta pirmajai daļai kopā ar LESD 218. panta 9. punktu.

5. IETEKME UZ BUDŽETU

Ar muitas drošības pasākumiem saistīto ierosināto Nolīguma grozījumu pamatā ir princips, ka Šveice pievienosies IKT 2 programmai, sākot ar tās pirmo laidienu 2021. gada 15. martā. Turpmākie laidieni sekos 2023. un 2024. gadā.

Iepriekš minētais ietekmēs Šveices budžetu. Izmaksu sadalījums ir atspoguļots I pielikuma 17. pantā, un Šveice par to ir informēta ar neoficiālu dokumentu.

Šveice veiks maksājumus saistībā ar katru IKT 2 laidienu, maksājot fiksētu maksu par Eiropas Komisijas segtajām izstrādes izmaksām. Saistībā ar 1. laidienu šīs izmaksas sasniedz 520 000 EUR, saistībā ar 2. laidienu — 550 000 EUR, un saistībā ar 3. laidienu — 550 000 EUR, un izmaksu pamatā ir 4 % piešķīruma formula.

Šveice veiks maksājumus arī saistībā ar Eiropas Komisijas segtajām darbības izmaksām, lai apmaksātu ikgadējos izdevumus par atbilstības pārbaudi un par infrastruktūras (aparatūras, programmatūras, mitināšanas, licenču u. c.), IKS 2 galveno elementu un to darbībai un savstarpējam savienojumam nepieciešamo saistīto lietojumprogrammu un pakalpojumu (kvalitātes nodrošināšanas, palīdzības dienesta un IT pakalpojumu pārvaldības dienesta) uzturēšanu. Šo darbības izmaksu pamatā ir 4 % piešķīruma formula, bet tām nav noteikta fiksēta gada likme. Tāpēc ikgadējo darbības izmaksu maksimums ir 450 000 EUR.

6. PAREDZĒTĀ AKTA PUBLICĒŠANA

Tā kā ar ES un Šveices Apvienotās komitejas aktu tiks veikti grozījumi Nolīgumā starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par pārbaužu un formalitāšu vienkāršošanu saistībā ar preču pārvadājumiem, ir lietderīgi to pēc pieņemšanas publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* .

2021/0005 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem ES un Šveices Apvienotajā komitejā, kura izveidota ar 2009. gada 25. jūnija Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par pārbaužu un formalitāšu vienkāršošanu attiecībā uz preču pārvadājumiem un muitas drošības pasākumiem, attiecībā uz nolīguma III nodaļas un I un II pielikuma grozījumiem

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši LESD 207. panta 4. punktu kopā ar tā 218. panta 9. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) ņemot vērā 2009. gada 25. jūnija Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par pārbaužu un formalitāšu vienkāršošanu attiecībā uz preču pārvadājumiem un muitas drošības pasākumiem ("Nolīgums"), kas stājās spēkā 2009. gada 1. jūlijā[3];

(2) Saskaņā ar Nolīguma 21.2. pantu ES un Šveices Apvienotā komiteja savā nākamajā sanāksmē vai vēstuļu apmaiņas ceļā var pieņemt lēmumu, ar ko groza Nolīguma III nodaļu un pielikumus.

(3) Piemērojot nolīguma 22.4. pantu, ja lēmumu nevar pieņemt šādai vienlaicīgai īstenošanai, tad grozījumus, kas paredzēti lēmuma projektā, kurš iesniegts Līgumslēdzēju pušu apstiprināšanai, īsteno provizoriski, ja iespējams, no 2020. gada 15. marta saskaņā ar Līgumslēdzēju pušu iekšējām procedūrām. Šis izvēlētais datums sakrīt ar Importa kontroles sistēmas 2 pirmā laidiena, kurā ir piekritusi piedalīties Šveice, datumu.

(4) Ir lietderīgi noteikt nostāju, kas Savienības vārdā jāieņem Apvienotajā komitejā, jo grozījumi Savienībai būs saistoši,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Apvienotās komitejas sanāksmē Savienības vārdā ieņemamās nostājas pamatā ir šim lēmumam pievienotais Apvienotās komitejas akta projekts.

[3] OV L 199, 31.07.2009., 24. lpp.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Komisijai.

Briselē,

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs